

Damiaan, Father Damian

zeker, Jozef werd gedreven,
opgejaagd zelfs: hij moest ergens
heen om zielen te herbergen in
een nieuw te bouwen herberg

op een eiland moest hij zijn
om een heiland te worden,
een boodschapper met twee handen:
ferme poten aan zijn ferme lijf

hij had een zending, deze boerenzoon,
zeker weten: hij moest bekeren, zeggen
keer je eens om en kijk, zie wat je hebt
aangericht, zie van aangezicht tot aangezicht

bad hij tot een god, wie zal dit beweren?
hij herkende de god in het rottend lichaam,
in het verminkte gelaat en bad luidop:
'laat de kinderen komen tot mij,
de hoeder der vermoelden'

een grotere broer wou hij zijn en hij werd
een vader, herder én schaap tegelijk:
een herder mocht zich aan het schaapzijn
niet onttrekken, vond hij, daar op zijn verre
eiland, tussen rots en oceaan, waar de
boerenzoon een zalige werd, een zendeling

die timmerde omdat hij oprichten moest,
bouwen en genezen, heel maken wat
onvolledig was – zalig deze Damiaan:
hij was een Indiaan, een ongetemde
in de klem van een kerk als in de muil
van een monster; hij lapte de leer
aan zijn laars omdat hij bouwen moest:
zijn leer was zijn werk, een boerenzoon
werkt immer voor een schamel loon

zalig deze Damiaan, zie hem daar staan
op zijn eiland, in steen of brons: hij was
er één van hen, hij is er één van ons

Staf De Wilde